

ROMANA *GOLD*

Rachael Thomas

Sürgősségi férjvadászat

Jennie Lucas

Tízmillió dolláros fogadás

Caitlin Crews

Szöktetés a templomból

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információtároló vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Books S.A.-val létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy helyszínnel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Books S.A. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© Rachael Thomas, 2020 – Vinton Kiadó Kft., 2022

A mű eredeti címe: *A Shocking Proposal in Sicily* (Mills & Boon Modern Romance)

• Magyarra fordította: Gaáli István

© Jennie Lucas, 2016 – Vinton Kiadó Kft., 2022

A mű eredeti címe: *Baby of His Revenge* (Mills & Boon Modern Romance)

• Magyarra fordította: Gaáli István

© Caitlin Crews, 2018 – Vinton Kiadó Kft., 2022

A mű eredeti címe: *The Bride's Baby of Shame* (Mills & Boon Modern Romance)

• Magyarra fordította: Gaáli István

Nyomtatásban megjelent: a ROMANA GOLD 29. számában, 2022

Átdolgozott kiadás

ISBN 978-963-540-513-8

• Kép: Shutterstock

A HARLEQUIN® és ™ a Harlequin Enterprises Limited vagy a konszern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a Vinton Kiadó Kft., 2022

• A kiadó és a szerkesztőség címe: 1118 Budapest, Szüret u. 15.

• Felelős kiadó: dr. Bayer József

• Főszerkesztő: Vaskó Beatrix

• Telefon: +36-1-781-4351; e-mail-cím: info@vintonkiado.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:

www.vintonkiado.hu

Az e-book formátumot előállította:

BOOK&walk

www.bookandwalk.hu

Rachael Thomas

Sürgősségi férjvadászat

ELŐHANG

Annak idején megkapta a szabadságát, és most fizetnie kell érte. Az elmúlt öt évben ellenállt a nyomásnak, hogy alávesse magát hazája ősi hagyományainak, de többé már nem bújhat ki az Ardu Safra iránti kötelezettségei alól.

Kaliana Benhamed az apja irodája előtt állt. Pontosan tudta, miért hívta vissza Londonból. Kalianának hátra kellett hagynia új életét, amelyet teljesen egyedül épített fel az öt évvel ezelőtti tragédia után. Apja ragaszkodott hozzá, hogy adja fel imádott munkáját a Charity Resources vállalat kampánymenedzsereként.

Így most Claire-től is el kellett búcsúznia, a barátnőjétől, aki mindent tudott róla, mégis úgy kezelte, mint egy átlagembert. Ezzel apja kihúzta a talajt a lába alól.

Kiegyenesedett, mély levegőt vett, és kétségbeesetten próbálta leküzdeni gyomra ideges remegését. Szíve hevesen kalapált a közelgő beszélgetés gondolatára.

Ma már nem az a nő, aki egykor volt... a trauma után... miután elvesztette a férfit, akit szeretett. Azóta kiharcolta a függetlenségét, és messzire tolta magától a szerelemről és boldogságról szőtt álmait. Új életet kezdett, amit nem akart egykönnyen feladni.

Még apja, az Afrika északkeleti szélén fekvő kis sivatagi királyság, Ardu Safra uralkodója kedvéért sem. Szigorú apa volt, de igazságos. Tényleg házasságra akarja kényszeríteni egy általa kiválasztott férfival? Azok után, amin keresztülment?

Behunyta a szemét, s egy utolsó imát küldött az ég felé. Bárcsak legalább az anyja ne lenne olyan régimódi, és kiállna egyetlen gyermeke mellett! De sajnos ő is egy egészen más kor szülötte volt...

A hatalmas ajtó szélesre tárult, s Kaliana a fényes márványpadlón át a fényűző dolgozószoba másik végében álló díszes íróasztalhoz lépkedett. Apja felnézett a munkájából, és szemügyre vette. Vajon látja rajta, hogy megváltozott a testtartása? Látja rajta, hogy készen áll harcolni vele? A jogáért, hogy független nőként élhessen a modern világban?

Tudta, hogy egyszer majd férjhez kell mennie, és el volt rá szánva, hogy amikor erre sor kerül, átvezeti a királyságot a huszonegyedik századba, de egyelőre még nem volt erre felkészülve.

– Kaliana. – A király hangja hűvösen csengett. Távolról. Mintha az egyik segédjéhez szólt volna, nem pedig a lányához, egyetlen gyermekéhez, a korona örököséhez. – Végre visszatérsz a hazádba.

– Nem hagytál más választást. Világossá tetted, hogy ez nem kérés, hanem parancs.

Kaliana elégedetten konstataálta, hogy apja mérgesen nézegeti rövid frizuráját.

– Mi ez a ruha?

A király végighordozta tekintetét a fehér blúzon, a szűk, tengerészkek szoknyán és a magas sarkú cipőn. Üzleti öltözék volt ez, ebben végezte a munkáját a cégnél.

– Ez itt, hogy úgy mondjam, az új énem, apám.

Kaliana dacosan felemelt állal viselte a király dühös pillantásait. Ismét tudatosult benne, mekkora csalódást jelent az apjának. Szégyent hozott rá azzal, hogy elhagyta a hazáját.

– Bármit is vársz tőlem, az biztos, hogy mostanra megváltoztam – szögezte le a lány.

A király felpattant, súlyos széke hangosan csikorgott a márványon. Düh villant a szemében, miközben az asztalra támaszkodott.

– Azt várom el, hogy teljesítsd a kötelességedet!

Kaliana ökölbe szorította a kezét, hogy ne hőköljön hátra automatikusan.

– A kötelességet? Mire gondolsz? – kérdezte vékony, halk hangon, amely az ő fülének is idegen volt.

De nem mutathatja ki a félelmét, különben apja pillanatok alatt kihasználja.

Az elmúlt öt évben apja egyre jobban elvesztette a hatalmát fölötte, mert Kaliana bebizonyította, hogy a hercegnői cím nélkül is sikeres. Vezető pozícióba jutott, otthont alapított és barátokat szerzett, akikre számíthatott. De az igazságot csak Claire tudta: a munkaadója, a kollégái és a

barátai számára egyszerűen csak Kaliana Benhamed volt. S apját nyilvánvalóan nagyon irritálta, hogy mindezt a maga erejéből érte el.

– Házasságra – felelte a király. – Az a kötelességed, hogy férjhez menj, Kaliana. Ez a kötelességed mint lányomnak és a királyságunk egyedüli örökösének.

Kaliana úgy szorította a kezét, hogy körmei izzadó tenyerébe vájtak.

– Ez nem illik a mostani életembe, apám.

– A mostani életedbe? – ismételte a király sötét arccal. – Csak megengedtem, hogy egy időre átadd magad a polgári életről alkotott fantazmagóriáidnak.

– Ezek nem fantazmagóriáik, apa. Nekem most már ez a mindennapi életem. És én választottam.

A király felsóhajtott, és kissé lágyabb arckifejezéssel nézett rá, arra az apára emlékeztetve Kalianát, aki egykor volt. Aki még akkor is szerette, ha fiú utódot remélt. Kedves, nyugodt ember volt – egészen addig, amíg a kicsi és szegény királyság kormányzásának terhei meg nem változtatták.

– Megértem, hogy miért kellett elmenned. Ezért nem szóltam semmit, amikor hátat fordítottál nekünk, és semmibe vetted a kötelességeidet.

– Akkor azt is meg kell értened, hogy miért nem mehetek férjhez.

– Ez nem ilyen egyszerű, Kaliana. A királyság veszélyben van. És a népünk is. Az egyetlen kiút, ha férjhez méysz.

Kalianát megdöbbsentette hangjának lemondó árnyalata. Úgy tűnt, a helyzet valóban komoly.

– És kihez kellene feleségül mennem, apám? Alif, akit szerettem, meghalt!

Fájdalom hasított belé az emléktől. Vőlegénye néhány héttel az esküvőjük előtt halt meg helikopter-balesetben.

– Nassif megkérte a kezdet.

– Nassif?

Kaliana azt hitte, rosszul hall. Hogy gondolhatja az apja, hogy elfogadna férjéül egy olyan embert, mint Alif gonosz és kegyetlen nagybátyja?

– Ugye ezt nem gondolod komolyan?

A torka olyan száraz volt, mintha egész nap a sivatagban bolyongott volna egy korty víz nélkül. Forgott vele a világ, nagy levegőt kellett vennie.

– Az nem lehet. Én arra képtelen vagyok.

– Ez a házasság egyesíteni fogja országainkat, ahogy annak öt évvel ezelőtt kellett volna történnie, amikor jegyben jártál Aliffal.

A király visszaült az íróasztala mögé, szeméből eltűnt a légység.

Kalianának elgyengült a térde. Apja terve pánikba ejtette, főleg azért, mert tudta, hogy kétségbeesésből cselekszik.

– De ő sokkal idősebb nálam.

– Ez igaz – mondta lassan a király. – Most, hogy a felesége meghalt, újra akar nőszülni...

Kaliana elhátrált, mindkét kezét lüktető halántékára szorította.

– Nem. Nem megyek hozzá.

Hányingere támadt, és szinte ellenállhatatlan készletést érzett, hogy megforduljon és elrohanjon. De nem menekülhetett el. Valahol legfelül ott munkált a kötelességtudat, melyet anyja már kiskorától belénevelt. A királyi pozícióval járó felelősség. Tartozott ezzel a családjának és a hazájának.

A lelke mélyén mindig is tudta, hogy apja csak haladékat adott neki, hogy meggyógyítsa összetört szívét. De most lejárt a haladék, eljött az ideje, hogy helyesen cselekedjen. Hogy teljesítse a születésénél fogva neki rendelt kötelességet.

De hogy hozzámenjen Nassifhoz? Megborzongott az undortól. Ez elképzelhetetlen!

Az apja szó nélkül figyelte. Még akkor sem mozdult, amikor Kaliana könnyes szemmel nézett rá, csendben megértésért könyörögve.

És mi lenne, ha ő választana magának valakit?

A gondolaton felbuzdulva közelebb lépett az íróasztalhoz.

– Nem mehetek hozzá Nassifhoz, apám.

– Ardu Safra a csőd szélén áll. Amíg Londonban voltál, itt sokkal rosszabb lett a helyzet.

– Ezt miért nem mondtad nekem?

– Arra számítottam, hogy a házasság Aliffal helyrehozza a dolgokat.

– Már akkor is voltak problémák? – kérdezte Kaliana aggódva. Boldogan és szabadon élte világát Londonban, míg anyja és apja ezt a terhet cipelte?

– Igen. És most meg kell hogy kérjelek, hogy kösd meg ezt a házasságot Nassiffal. – A király hangja kemény és határozott volt.

– Nem, apám. Vele nem.

– Ő nagyon gazdag ember – mondta a király, és segélykérő pillantása szíven ütötte Kalianát. – És hajlandó befektetni Ardu Safrába.

A lány megrázta a fejét, de apja összepréselt ajka figyelmeztette, hogy most ne vitatkozzon.

– Ez a házasság megmentene minket pénzügyileg, amire már öt évvel ezelőtt szüksége lett volna az országnak.

Kaliana szíve gyorsabban vert az izgalomtól. Elő merje hozni az ötletét? Megkockáztassa apja haragját?

– Nem, én ezt nem tudom megtenni.

A király most érzelmi zsaroláshoz folyamodott.

– Képzeld csak el, milyen szégyenben lesz az édesanyád.

– Itt most nem anyáról van szó – védekezett dühösen Kaliana.

– És Ardu Safra népe? Tétlenül fogod-e nézni, hogy szegénységben éljenek és éhezzenek, mert nem teszed meg a kötelességedet? Mert nem vagy hajlandó egy házasságra, ami visszahozná a jólétet a királyságba? Mit fognak szólni a jótékonysági szervezeteid, ha megtudják, ki vagy valójában? Hogy hátat fordítottál a szülőföldednek? A népednek?

– Ez nem fair.

– *Muszáj* hozzámened valakihez, Kaliana. Olyan emberhez, aki nagy vagyonnal rendelkezik. Aki képes uralkodni veled, ha eljön az ideje. – A király szünetet tartott, időt hagyva a lánynak, hogy elgondolkodjon a szavain. – Ez a *te* földed. A *te* néped.

Ennyi, nincs menekvés... De Kaliana elhatározása szilárd volt: ő választ férjet magának.

– Akkor keress valaki mást – válaszolta. – Találok valakit, aki biztosítani tudja a szükséges forrásokat Ardu Safrának.

A király rosszallóan nézett rá, de mielőtt még lelőhette volna az ötletét, Kaliana gyorsan tovább beszélt:

– Nassifhoz nem mehetek hozzá, és nem is fogok.

Arra számított, hogy apja dühös lesz, de tévedett: csak bámult rá meghökkenve. Aztán hitetlenkedve megrázta a fejét.

– Tényleg azt hiszed, találsz olyan férfit, aki gazdagabb, mint Nassif, és hajlandó lenne feleségül venni? Egy hercegnő férje lenni?

– Igen, találni fogok.

A kétségbeesés új erőt adott Kalianának, bár fogalma sem volt, hogyan fogja elérni a célját.

– Rendben, én mindenesetre elkezdem az előkészületeket az esküvőhöz.

– Tessék?

– A huszonhatodik születésnapodon férjhez méysz.

Kalianát elfogta a rémület.

– De az október elején van! Négy hónap múlva!

A király komoly arccal bólintott. Kaliana tiltakozni akart, de mi értelme lett volna? Tisztán látta az apja arcán, milyen szorult helyzetben van.

Meg tudja csinálni. Sikerülnie *kell*.

– Szeptemberig van időd – közölte a király ünnepélyesen. – Addig találj megfelelő férjet, különben hozzámész Nassifhoz a születésnapodon.

1. FEJEZET

Június eleje

Raffaele Casella alig tudott uralkodni a frusztrációján. Még a Szicíliából Londonba vezető repülőúton is őrlődött magában.

Az apja elmondta, hogy rákja van, és feltárta előtte a család súlyos helyzetét. A Casella név eltűnhet a föld színéről, s vele mindaz a vagyon, mely egyik Casella-nemzedékről a másikra szállt.

Raffaele ikertestvére, Enzo nemrég tudta meg, hogy terméketlen. A hír nemcsak az Emmával kötött házasságát sodorta veszélybe: a család számára is katasztrófa volt, hogy nem tud örökösöt nemzeni. Apjuk pánikba esett, és azonnal Rafe-hez fordult, hogy az ő vállára pakolja a felelősséget a következő nemzedékért. Most ő volt az egyetlen, aki biztosíthatta, hogy a hatalmas vagyon a családban maradjon.

Rafe nagy küzdelembe került, hogy ne jöjjön ki a sodrából az apjával és Enzóval lefolytatott beszélgetés során. Végül is az apja súlyos beteg, s ő egész életében próbált a kedvében járni. Igaz, újra meg újra kudarcot vallott: az öreg Enzót, az elsőszülött ikerfiút mindig többre tartotta nála.

Még akkor is, amikor Enzo csúnyán elárulta öccsét, szétszakítva ezzel a családot, amely már amúgy megszenvedett egy tragédiától.

Most hát az a helyzet állt elő, hogy ha ő nem nőszül meg és gondoskodik utódról, a Casella név kihal. Rafe-re tonnányi súllyal nehezedett a felelősség, s ez annál nyomasztóbb volt, mert a házasság nem szerepelt a terveiben. Se gyerekek. De most nincs más választása: vagy megteszi, amit a név követel, vagy végig kell néznie, ahogy unokatestvére, Serafina és kapzsi férje, Giovanni Romano kaparintja meg mindazt, amit a Casella dinasztia felépített.

Ezt nem hagyhatja. Annál is inkább, mert ennek az örökségnek egy része mindennél többet jelent számára: Pietra Bianca, az anyja földbirtoka. A hely, ahol egykor boldogok voltak Enzóval és Francóval, a gyerekkori barátjával. Ez a hely tele volt imádott édesanya emlékeivel. Emlékekkel, melyeket azóta őrizgetett, amióta az asszony meghalt, még tinédzser korukban.

Már pusztán ezekért az olajfaligetekért is bármit megtenne. Még nőszülni és gyereket nemzeni is hajlandó Pietra Biancáért.

Sóhajtván rendelt egy második whiskyt, és kizárta agyából a lágy zongoramuzsikát, mely az exkluzív londoni szálloda bárjában szólt.

Nem, Giovanni Romano *soha* nem teheti rá a kezét Pietra Biancára!

Egy hajtásra kiitta a whiskyt, s az üres poharat a pultra csapta. Legutóbbi heves szóváltásuk során Enzo világossá tette: a múltban történetek ellenére is elvárja, hogy Rafe megmentse a Casella-vagyont.

– A rohadt életbe, apa – dűnnyögte maga elé a semmibe bámulva. – És a rohadt életbe, Enzo!

Apja mindig is Enzót tekintette igazi örökösének, Rafe az ő számára csak afféle tartalék volt. És most, hogy kiderült a bátyjáról, ami kiderült, őt küldi be a pályára.

A válás elkerülhetetlennek tűnt. Szegény Emma... Rafe megpróbálta elfojtani együttérzését. Ő volt az első szerelme. Enzo és Emma árulása sokkal mélyebben érintette, mint szerette bevallani.

Rendelt még egy whiskyt, és elmélkedve forgatta a poharában. Persze semmi kedve megnőszülni. Nem hiányoznak az érzelmi bonyodalmak. És egyébként is, honnan kerítsen feleséget? Ráadásul olyat, aki növelné a család presztízsét, és megajándékozna fiú utóddal.

– Pezsgőt!

A bárpulthoz lépő nő rekedt hangja felkeltette a figyelmét. Akcentusa elbűvölő volt, és Rafe kíváncsian nézte a bár tükreiben. Hálás volt, hogy valami eltereli a figyelmét a gondjairól.

A nő éppolyan vonzó volt, mint a hangja, és volt benne valami kifinomultság. Ez és a belőle sugárzó magabiztosságot magával ragadta Rafe-et. Azon kapta magát, hogy nem elégszik meg a

lopott pillantásokkal a tükörben: meg akarja ismerni ezt a nőt.

Bizsergés futott végig az ereiben, és kénytelen volt beismerni, hogy régóta nem látott ilyen izgalmas nőt. Magas és karcsú volt, mesésen csinos; testhez simuló, halvány arany színű selyemblúzt viselt felhajtott ujjakkal és meglehetősen mély dekoltázzsal. Sötét, vállig érő haját hátrakötve viselte, ami kiemelte eleven barna szemét. A sötét szemsmink és a telt ajkak bűnös aurát varázsoltak köré.

Egészen gyönyörű volt.

Régen szórakozott már gyönyörű nővel, talán ezért is ragadta el olyan váratlanul a vágy. Biccentett a pultosnak, aki fürgén hozott két poharat és egy üveg pezsgőt, s letette a pultra Rafe és a nő közé. Rafe gyors pillantást vetett a címkére, és meggyőződött róla, hogy szokásos módon a legjobb márkát szolgálják fel neki, majd közelebb húzódott a csinos idegenhez.

– Nem emlékszem, hogy meghívtam magamhoz – fordult felé a nő.

Merev tekintete világosan megmutatta Rafe-nek, hogy soha nem lesz méltó ellenfele ennek az éles eszű nőnek. Feltűnés nélkül megnézte hosszú, napbarnított lábait a szűk, térdig érő szoknya alatt, s a szexi arany színű szandált a kecses lábfejen. A körmei élénkpirosra voltak festve.

Ez a nő rendíthetetlen önbizalmat sugárzott. Erős volt, független, és ezzel a testtel forró élménnyé varázsolná az éjszakáit. De persze egy ilyen nőt soha az életben nem lehetne rávenni egy elrendezett házasságra.

– Hamar észre fogja venni, hogy *maga* lett meghívva.

A nő szeméből szabályosan pattogtak a szikrák, és Rafe feszítő érzést tapasztalt az ágyékában. Összeszorította a fogait, és elfojtott egy nyögést. Régóta nem kívánta így a szexet.

– Ezt ugyan miből gondolja? Eddig whiskyt ivott – jegyezte meg hűvösen a nő, oldalra billentve a fejét. Fülében megcsillant a gyémánt fülbevaló. – A pezsgőt *én* rendeltem.

– Nem, *maga* nem *rendelte* a pezsgőt, hanem *követelte*.

A nő értetlenkedő arckifejezése mosolyra fakasztotta Rafe-et. Ez igen szórakoztató lesz. Ma este kirúg a hámból ezzel a figyelemre méltó szépséggel. Csak idő kérdése, hogy elcsábítsa: vibrál köztük a szexuális vonzalom, s ő ezt bizony ki fogja használni.

– Nem így volt – válaszolta a nő.

– Hát, pedig én nem hallottam, hogy azt mondja: „kérem” – mondta Rafe szemtelenül, és figyelte, ahogy a haragtól arany pöttyök gyúlnak a nő sötétbarna szemében. – Én pedig a magam részéről szeretnék egy „köszönöm”-öt hallani a szájából.

A nő láthatóan elpirult sötét arcbőre alatt. Melle erősen hullámozott a lélegzetvételeknél, és magára vonta Rafe figyelmét. Vágya tovább fokozódott.

Hallgattak, míg a pultos kitöltötte a pezsgőt, aztán a nő elvette a poharát, és elfordult Rafe-től.

– Bocsánat, rémes napom volt – mondta csendesen. – Rémes hetem. Pontosabban kettő.

Rafe figyelte a tükörben, ahogy belekortyol az italába, és szórakozottan a pohár szára köré fonja hosszú, karcsú ujjait. Úgy látszott, gondolatban messze jár.

– Akkor máris van bennünk valami közös.

A tükörben találkozott a tekintetük. És egyfajta kötelék szövődött köztük, még erősebb vonzalom. Aminek nehéz ellenállni – és Rafe nem is szándékozott visszafogni magát.

– Nem lazítunk egy kicsit? Elfelejthetnénk a problémáinkat, élhetnénk a pillanatnak.

A nő mosolyogva emelte felé poharát a tükörben, és Rafe tudta, hogy reménytelenül elveszett. Ma este ezé a nőé lesz!

– Erre igyunk – mondta Kaliana.

Egyre nehezebb volt nem észrevennie, milyen elképesztően szexi ez a férfi. Barát- és lakótársnője, Claire biztatta, hogy engedje el a múltat. *Menj, és érezd jól magad! Légy az a nő, aki mindig is lenni akartál!* És ő minden óvatosságot félredobva elindult, s most itt beszélget ezzel az ismeretlen férfival, akihez úgy vonzódik, ahogy még soha senkihez.

Két héttel ezelőtt beleegyezett, hogy keres egy férfit, aki elég gazdag ahhoz, hogy megmentse a királyságot, de eddig nem talált senkit. Lehet, hogy a sors küldte ezt az idegent?

Kicsit alaposabban szemügyre vette. Fehér inge lazán ki volt gombolva, felfedve napbarnított és kisportolt mellkasát, melyet sötét szőrszálak borítottak. Már akkor elöntötte a forróság, amikor először meglátta vonzó arcát és intenzív fekete szemét, s ez az érzés egyre fokozódott. Pedig világéletében került az ilyen férfiakat. A veszedelmesen szexiket és rámenőseket, akik bármire rá tudnák venni. Akik mellett elfelejthette ártatlan ifjúkori szerelmét Alif iránt...

De ma éjjel nem akart élete tragédiájára gondolni. Ma éjjel nem fut el semmi és senki elől – nem: két kézzel megragadja, amit ez az éjszaka kínál! Amióta meglátta a jóképű idegent, amint mogorván az italába bámul, dolgozott benne a kalandvágy. Őrá van szüksége, és arra, hogy még utoljára kiélvezze a szabadságot, amelyről hamarosan le kell mondania.

Remegett az izgalomtól. Belenézett az idegen arcába, melyen szexi mosoly ült. Forróság áradt szét benne. Ha sejtené ez az idegen, mennyire kívánja...

A férfi is felemelte a poharát, és biccentett neki.

– A pillanatra! – mondta Kaliana merészen, remélve, hogy nem tűnik olyan tapasztalatatlannak, mint amilyen valójában.

Rendes körülmények között nem állt volna szóba egy ilyen férfival. Flörtölni meg aztán pláne nem flörtölt volna vele. De most itt van, egyedül egy bárban. Egy bűnösen szexi férfival. És nem akarta, hogy ennek a csodálatos találkozásnak vége legyen.

Tétován kortyolta a pezsgőjét. Az idegen kissé összeráncolt szemöldökkel figyelte. Borostás állkapcsa szögletes és határozott volt. Olyan embernek tűnt, aki megszokta, hogy hatalma van, és parancsokat osztogat.

– Hadd mutakozzak be – mondta, és hangja megbizsergette Kalianát.

– Csak keresztnevet – válaszolta sietve, mire a férfi kérdően előbb felvonta a szemöldökét, aztán cinkos mosolyra görbül az ajka.

– Ahogy akarod. – A férfi most felé fordult, szeme sötétlett a vágytól. – Rafe.

– Ana.

Hogy leküzdje idegességét, Kaliana egy hajtásra megitta a maradék pezsgőt, pillanatok alatt a fejébe is szállt. Az a magával ragadó tekintet... az elindított benne valamit, aminek nem volt ura.

Rafe intett a pultosnak, s az némán újratöltötte a lány poharát.

– Megtiszteltetés, hogy veled tölthetem ezt az estét – mondta Rafe, és csodáló tekintettel nézte a lányt.

Milyen érzés lenne, ha megérintenék ezek a kezek? Végigsiklanának meztelen bőrén, felfedeznék... kielégítenék?

Rafe egyenesen ránézett, szeme elidőzött a melleinek magasságában. Blúzának puha selyme nem nyújtott védelmet a férfi mohó figyelmétől. Amikor Kaliana végül úgy gondolta, nem bírja tovább, Rafe a szandáljára és vörösre festett lábkörmeire koncentrált.

Kaliana remegett a várakozástól.

Rafe épp most vetköztette le, anélkül hogy hozzáért volna. Itt, egy luxusszálloda bárjában. Kaliana romlottnak és mámorítóan meztelennek érezte magát. Vajon Rafe sejti, milyen reakciót vált ki belőle? Mennyire el van szánva, hogy odaadja magát neki, most azonnal?

– Jobb lenne az egész éjszaka.

A pillanat hevétől felbátorodott Kaliana félrelökte utolsó aggályait, és fejest ugrott az ismeretlenbe. Mielőtt férjhez menne, hogy megmentse családját és hazáját az anyagi csődtől, meg akarta tudni, milyen érzés, amikor egy férfi igazán kívánja, és ő is ugyanezt a vágyat érzi iránta.

Rafe meglepetten ráncolta a homlokát.

– Az egész éjszakát velem akarod tölteni?

Ha Kaliana nem ragaszkodott volna ahhoz, hogy szűzen menjen hozzá Alifhoz, tudta volna, mibe keveredik. Szeretett vőlegényét tragikus módon elvette tőle a sors, és azóta egyetlen más férfi sem érdekelt – egészen mostanáig. Rafe esetében másodperceken belül tudta, hogy különleges emberrel van dolga... és hogy kell neki ez az ember.

Akarja ezt a különleges éjszakát!

– Igen. – Kaliana állta Rafe tekintetét. – Egész éjjel veled akarok lenni.

Rafe arca komoly lett. Talán felesége van? Netán gyerekei?

– Veszélyes játékot űzöl, Ana.

Hangja olyan volt, mint a simogatás: egyáltalán nem fenyegető, sokkal inkább megnyugtató. Izgatott. Milyen lenne megcsókolni?

Kaliana önkéntelenül a férfi ívelt ajkára meresztette a szemét, melyen mindjárt szét is terült a mindentudó mosoly.

– Vállalom – felelte a lány, leeresztett pillái alól nézve fel rá. – De ha nem akarsz vagy nem teheted, az se gond. – Hagyta, hogy a szavai hassanak, aztán elfordult a bárpultról, közelebb lépett Rafe-hez, és merészen az arcába nézett. – Inkább megyek.

Rafe habozás nélkül átkarolta a derekát, és lassan, de céltudatosan magához húzta. Tekintete mindvégig rászegeződött. Kaliana készségesen megadta magát, teste remegett a soha nem tapasztalt várakozástól. A férfi kezének érintése égette a háta bőrét.

Némán közeledtek egymáshoz, és Kaliana beszívta Rafe arcszeszének egzotikus illatát: cédrus és citrusfélék keveréke s egy leheletnyi borsmenta, vonzó és üdítő elegy.

Ma éjjel egyszerűen csak Ana lesz, és érezte, hogy ez jól van így. Akarja ezt a férfit ma éjjel. Éppen órá van szüksége. Ez kell most neki, és itt nem lesz helye megbánásnak.

2. FEJEZET

Rafe észrevette, hogy Kaliana szeme elsötétül.

Villámként cikázott át rajta a vágy, arcáról lemállott a magabiztos üzletember maszkja. A fenébe is, elveszítette önmagát ebben a váratlan találkozásban. És még meg sem csókolta ezt a nőt!

Kaliana teste csábosan simult hozzá. Rafe-nek még soha nem volt ilyen kemény merevedése, s a helyzet csak rosszabbodott, amikor Kaliana kihívóan megriszálta a csípőjét, és nekinyomakodott. Rafe szorosabbra fogta a derekát.

– Tudod te, hogy mit csinálsz velem? – kérdezte rekedten.

Kaliana elmosolyodott.

– Érzem – dorombolta. – De még nem látom.

Rafe fejében egymást kergették az erotikus képek. Vett egy mély levegőt.

– Visszavonulhatnánk a lakosztályomba.

Hangja érdes volt, tele vágyakozással. Soha nem tapasztalt még ehhez hasonlót. Mintha tűzeső zúdult volna rá riasztó sebességgel, nem hagyva esélyt a menekülésre.

Nem mintha menekülni akart volna!

Kaliana testtartásán látszott némi tétovaság, ahogy felnézett rá. Hirtelen ártatlannak tűnt. Sebezhetőnek. Aztán a kétely elszállt, s ő visszaváltozott ördögien szexi csábítóvá.

– Ha így folytatod, meg kell hogy csókoljalak, itt helyben – mormolta Rafe.

– Akkor csókolj meg. Itt helyben.

A merész válasz még jobban felizgatta Rafe-et. Most már nem volt visszaút. Sürgősen vissza kell vonulniuk a lakosztálya magányába.

Kaliana meleg lehelete végigsimított a férfi ajkán.

– Csókolj meg!

Rafe a lapockái közé csúsztatta a kezét, ujjait szétnyitotta, és száját határozottan a nő szájára préselte.

Kaliana zihált, s egy pillanatra úgy tűnt, mintha nem lenne egészen biztos benne, akar-e a tűzzel játszani. Egy ezredmásodperccel később azonban viszonzta a csókot, és Rafe meg volt győződve, hogy pontosan tudja, mit akar. Semmi kétség: őt akarja.

Nyelve forró és ügyes volt. Átkarolta a férfi nyakát, ujjait a hajába fúrta, hosszú körmeit a fejbőrét karcolták. Rafe nyögve mélyebbre hatolt a szájában, érezte a pezsgő ízét, amit az imént megivott.

Ki kell jutniuk innen, különben mindjárt letépi róla ezt a szexi blúzt és szoknyát, itt a bárban, mindenki szeme láttára.

– Tényleg akarod? – zihálta.

– Igen – válaszolta Kaliana csendesen, és ujjbegyével könnyedén végigsimított duzzadt ajkán.

– Vagyél a szobádba. – Mélyen a férfi szemébe nézett.

Kétségbeesetten vágyott erre az egyetlen éjszakára, tele ismeretlen vágyakkal és gyönyörökkel, hogy bizonyítsa magának: él. Nem úgy, mint a vőlegénye, Alif. Szerelmük emléke fájdalmasan hasított belé. Helyes-e, hogy most ilyen féktelen vágyra lobbant egy másik férfi iránt?

Bámulta Rafe-et, és érezte, ahogy vibrál köztük a levegő. Nem, ami ilyen hatalmas, az nem lehet helytelen. Talán váratlan, de semmiképp sem helytelen.

– Téged akarlak – suttogta, ismét magához ragadva a kezdeményezést. Ma éjjel végre egészen nővé fog válni. – Azt akarom, hogy szeretkezz velem.

Az egész testén érezni akarta a férfi csókjait, erős keze simogatását. Túl sokáig beletemetkezett a gyászba, de a dolgok megváltoztak. Hamarosan fel kell áldoznia titkos álmait, megérdemli ezt az utolsó menekülést a kötelességek zord világából.

– Egész éjjel – tette hozzá.

Rafe-nek nem kellett kétszer mondani: mosolyogva kézen fogta, és a lifthez vezette. A levegő

szinte sistergett a feszültségtől. Egyikük sem szólt egy szót sem, csak némán fogták egymás kezét, miközben a lift hangtalanul vitte őket fölfelé.

Aztán a liftajtó kinyílt, közvetlenül a hatalmas lakosztályba, mely szinte az egész emeletet elfoglalta. A hallban modern, világosszürke, párnákkal teli kanapé állt, s egy hatalmas íróasztal, amelyen a papírok és a csukott laptop arról tanúskodott, hogy Rafe elfoglalt üzletember.

Kaliana lassan az ablakfalhoz sétált, és kinézett az éjszakai London fénytengerére. Behunyta a szemét, mélyet lélegzett. Bőrének bizsergése jelezte, hogy Rafe mögéje lépett. Gyengéden megsimogatta a karját, közelebb húzta magához, majd lehajtotta a fejét, és csókot nyomott a nyakára. Kalianának felgyorsult a pulzusa, és megremegett az érzéki gyönyörtől, amikor a férfi ujjai a dekoltázsához értek.

Rafe ügyesen levette róla a blúzt, most egy szál melltartójában állt ott. A férfi motyogott valamit a nyakán, és finoman megérintette kemény mellbimbóit. Kaliana újra megremegett a kéjes gyötrelemtől, lába közt fájdalmas sóvárgás támadt a beteljesülésre.

Halkan felsóhajtott, és a férfi felé fordult. Szenvedélyesen csókolóztak, s közben Rafe keze ismét a mellére csúszott. Kaliana minden porcikája készültségbe helyezkedett. Megragadta a férfi ingét, és úgy rángatta szét, hogy repültek a gombok, aztán a száját a férfi csupasz mellkasára szorította. Kósztolgatta őt. Belélegezte erőteljes férfiasságát.

Fogalma sem volt, honnan ez a merész csábító, akivé átváltozott, de tetszett neki az új szerep. Erőt adott neki, eddig ismeretlen örömmel ajándékozta meg.

– Látod, mit csinálsz velem? – mormolta a férfi.

– Nem – felelte Kaliana, mindkét tenyerével végigsimítva a férfi selymes mellszőrzetén. – Sajnos még nem látom – tette hozzá kihívó mosollyal.

Rafe rekedten felnevetett.

– Vetkőzzek le?

A kéjvágy tüzeiben Kaliana egyre magabiztosabbá vált.

– Le kéne.

– Hát akkor, édesem...

Rafe hátralépett, s a maradék ruháit is ledobálta. Tökéletes teste volt, tónusos izmokkal – és látványos erekciója.

Kaliana elkapta onnan a tekintetét, s egy tetoválást vett észre a jobb felső karján. Az volt ráírva, hogy *Vivi con passione*, ami még mélyebb értelmet adott ennek a különleges pillanatnak. *Élj szenvedéllyel*. Pontosan ezt akarta Kaliana is. Ma éjjel, ezzel a férfival.

– Hadd segítsek, *cara*.

Rafe gyakorlott mozdulatokkal vetkőztette: csak a ruhájához ért hozzá, a testéhez nem. Aztán Kaliana anyaszült meztelenül állt előtte. Már nyúlt a férfi felé, meg akarta ragadni, de ő leállította.

– Ne – suttogetta, és megfogta a kezét. – Még ne.

Kaliana közelebb lépett, ajkát az övéhez préselte. Melle a felsőtestét súrolta, és Rafe keservesen igyekezett uralkodni magán. Nem akarta, hogy túl gyorsan véget érjen ez a váratlan élvezetekkel kecsegtető éjszaka. Mert hosszú időre ez lesz az utolsó. Nem is: örökre! Ha megnősült, már soha többé nem fog átélni egy ilyen éjszakát.

De a sötét gondolatok várhatnak holnapig.

Ösztönösen megfeszült, amikor Kaliana a hasizmaira csúsztatta a kezét... majd még lejjebb. Óvatosan ráfonta ujjait a péniszére, felfedezte, játszott vele.

– Milyen szép – suttogetta, és úgy nézte, mintha még soha nem látott volna meztelen férfit.

Kezét lassan le-föl mozgatta, és Rafe elfojtott egy nyögést. Le kell állítania. Visszanyerni az irányítást. Ki akarta elégíteni a lányt, még mielőtt Kaliana szó szerint térdre kényszeríti.

– Most már láttad, mit csinálsz velem – mormolta. – Most én jövök.

Kaliana szeme tágabbra nyílt, arcán enyhe pír terült szét. Kapkodta a levegőt, amikor a férfi odahajolt, és a szájával ingerelte. Mindkét kezével fogta Rafe fejét, miközben ő gondosan körbenyalta a meredő bimbókat.

– Ne hagyd abba – lihegte.

Rafe elégedetten elmosolyodott. A nő, aki besétált a bárba, és parancsoló hangon pezsgőt rendelt, most egészen megjuhászodott a vágytól.

De még nem végzett vele. Távolról sem!

Lágy olasz szavakat mormolt, s közben apró csókokat szórt a hasára, mikor pedig az ajka még lejjebb vándorolt, Kaliana feléje tolta magát. Rafe letérdelt előtte, nyelvével és ujjával kényeztette.

– Nem tudtam... – suttogta, inkább csak magának, Rafe mégis felfigyelt.

Mit nem tudott? De a kérdést már el is törölte a vágy, hogy megkóstolja és kielégítse Anát. Hogy teljesen birtokba vegye.

– Ó! – kiáltotta Kaliana, miközben az extázis hullámai megrázták a testét.

Segélykérően kapaszkodott Rafe-be, miközben orgazmusának vihara lassan elcsitult. Annyira elmerült az élvezetben, hogy csak most vette észre, hogy Rafe óvszert húz. Térde elgyengült, a padlóra roskadt. Mondja el neki, hogy még szűz? S hogy ő az első férfi, aki a csúcsra juttatta?

De mielőtt ideje lett volna jobban elgondolkodni ezen, a férfi már a kanapén ült, s az ölébe húzta.

– Olyan szép vagy – suttogta Rafe, s a keze a lába közé csúszott. Lehajolt, megcsókolta a mellbimbóját, közben több ujjal beléhatolt.

Lélegzetelállító volt. Hogyan tudja megint ilyen szédítő magasságokba röpíteni? Ilyen hamar?

– *Cara mia*.

Rafe halkán beszélt, de hangja határozott és parancsoló volt, az olasz szavak pedig édesen szexik. Kaliana önbizalommal telve hagyta, hogy a megfelelő pózba igazítsa. Lehunyta a szemét, előrebillentette a fejét, haja kócosan omlott a vállára.

– Nézz rám, *cara* – kérte Rafe.

Kaliana ránézett. Rafe szeme sötét volt, és úgy csillogtak, mint a drágakövek. Vajon gyanítja-e, hogy nincs tapasztalata az ágyban?

– Látni akarlak. Látni akarom az arcodat, amikor beengedsz magadba.

Rafe nyíltsága nem sokkolta, hanem felbátorította Kalianát. Érezni akarta magában. Ez az egész teljesen helyénvalónak tetszett. Nem hibának, hanem tudatos és jó döntésnek. Megbánás nélküli élvezetnek.

A férfi mindkét kezével megragadta a fenekét, kissé felegyenesedett, és határozott mozdulattal beléhatolt. Kaliana felsikoltott az égető fájdalomtól, melyre nem számított. Rafe megdermedt, sötét szemében megannyi kérdés és kétely.

De Kaliana most nem akart kételyeket és kérdéseket. Most nem szabad gondolkodniuk, csak önfeledten alámerülni a szenvedélyben. Minden más várhat.

Ezért hát lassú mozgásra kényszerítette magát, hogy újra felszítsa a vágyat. Rafe feszülten figyelte, ahogy irányítja a mozdulatait. Ahogy irányítja őt.

Kaliana látta a tekintetében, hogy újra fellobbant benne a vágy, és érezte is odalent, mélyen magában, miközben tovább mozgott rajta föl-le. Az érzés, hogy ilyen módon kapcsolódik hozzá, sokkal intenzívebb volt, mint gondolta. Rafe végül nem bírta tovább, és száján szitkokat préselve átvette az irányítást. Az ő mozdulatai gyorsabbak és hevesebbek voltak.

– *Mia bella* – kiáltotta fejét hátravetve.

Kaliana teste remegett a gyönyörtől, ahogy együtt felértek a csúcsra. Eksztázisban ölelték egymást, és ebben a meghitt pillanatban úgy érezte, mintha öröktől fogva ismerné ezt a férfit.

Egy idő után lelassult Rafe szapora szívverése, és megpróbálta megérteni, mi történt az imént. Elvette Ana szüzességét. Végtelenül becses ajándék, amit nem érdemelt meg. Mert nem tud többet nyújtani neki a ma éjszakánál, még ha akarná sem.

Ana a mellkasán pihentette a fejét, arcát elfordította, és Rafe-nek az volt az érzése, bujkál előle. A kérdései elől. Végül aggódva Rafe-re emelte a szemét. A pimasz magabiztosság, a szemtelen csábítás – mindez eltűnt. Szemfényvesztés volt az egész, és ezt neki észre kellett volna vennie. Ura kellett volna lennie a helyzetnek. De ezzel a nővel minden más volt, mint amit valaha megtapasztalt.

– El kellett volna mondanod.

– Az én döntésem volt, hogy elveszítem a szüzességemet, itt és most, veled – válaszolta Kaliana.

Újra az a bátor, magabiztos nő volt, akit a bárban megismert.

Sietve felállt és kiegyenesedett, mintha ezzel is nyomatékot akarna adni a szavainak, Rafe mégsem szabadulhatott a kellemetlen érzéstől, hogy jogtalanul megfosztotta valamitől.

– Szerintem azért nekem is lett volna beleszólásom – morogta Rafe, és a nadrágjáért nyúlt.

Hogy a fenébe történhetett ez? Vakon belesétált egy csapdába? Vajon most Ana ráakaszodik és reménykedni fog, hogy több is lehet köztük? Valami, amit ő nem adhat meg egyetlen nőnek sem a világon?

– Biztos lehetsz benne, hogy nem akarok tőled többet – jelentette ki. – Nem akarok hosszú távú kapcsolatot vagy házasságot. Legalábbis veled nem.

Kaliana dacosan állt előtte, lenyűgöző szépségében, meztelenül és kócosan. Rafe-ben megint mocorogni kezdett a vágy, elszántan küzdött ellene.

– Miért pont ma éjjel? És miért velem? – kérdezte.

Kaliana összefonta a karját.

– Öt évvel ezelőtt jegyben jártam egy férfival, akit szerettem. Akihez hozzá akartam menni feleségül. Szűzen.

Rafe a homlokát ráncolta, miközben emésztette az információt.

– Mi történt?

Kaliana az ajkába harapott

– Meghalt balesetben. Egy hónappal az esküvő előtt.

A hangulat megváltozott a szobában.

– Résztvétem.

Kaliana közelebb lépett hozzá; Rafe nyelt egyet szárazon.

– És neked mi a történeted?

– A történetem? – kérdezte Rafe zavartan. Nem akart érzelmi témákról beszélni.

– Miért pont ma este, és miért pont én?

Rafe kurtán felnevetett.

– Ha egy szép nő kerül az utamba, nem indulok el másik irányba.

Próbálkozása, hogy humorral oldja a feszültséget, láthatólag megbántotta a lányt. Arca komoly volt, és Rafe-et elfogta a lelkifurdalás. Nem tartozik neki az igazsággal?

– Meg kell nősnöm – vallotta be színtelen hangon.

A szobára hirtelen súlyos csend nehezült. Kaliana megrökönyödve bámulta Rafe-et.

– *Kell?* Ez azt jelenti, hogy apa leszel?

– Nem, az sokkal egyszerűbb lenne – sóhajtott Rafe.

Kaliana magára fonta a karját és megborzongott. A férfi megfordult, felvette az ingét a földről, és gyengéden a vállára terítette.

– Akkor nem értem.

– A családuknak komoly vagyona van, amit át kell adnunk a következő nemzedéknek. Apám halálos beteg, az ikerbátyám meg közölte velem, hogy nem lehet gyereke, és emiatt válságba került a házassága. Vagyis ez azt jelenti, hogy csak akkor marad fenn a vagyonunk és a nevünk, ha megnősülök és fiam születik.

Még soha senkivel nem beszélt ilyen nyíltan, de Anával nem esett nehezére.

A helyzete fölötti csalódottság a torkát fojtogatta. Még most, ezen az éjszakán sem hagyja nyugodni ez a nyomasztó kötelesség.

– Elég a szóból – suttozta Kaliana, odahajolt és megcsókolta.

– Elég – válaszolta Rafe rekedten, és vizionozta a csókot.

– Akkor mit csináljunk? – incselkedett a lány, csábítóan mozgatva a csípőjét.

Rafe talpra ugrott, felemelte, és átvitte a hálószobába. Szabadnak érezte magát. Elevennek. Nem szabad, hogy vége legyen. Még nem.

– Szeretkezzünk egész éjjel. – Letette Anát a széles ágyra, és mellé feküdt. – Ezt akartad, ugye?

– Nagyon – ismerte el a lány, és újra megcsókolta.

Bármi is volt ez köztük, még messze nem volt vége.

3. FEJEZET

Augusztus – Palermo, Szicília

– Ez az este nagy siker lesz. Most már mindenütt felfigyeltek a Pure Seas and Oceansre – tájékoztatta Rafe-et a rendezvényszervező, miközben ő utoljára átfutotta a beszédét. – Még a Charity Resourcestól is eljött valaki. Londonból, a központból!

– Tényleg? Ezt hogy csinálta?

– Múlt hónapban végig együtt dolgoztam Kalianával ezen az eseményen. Amikor azt mondta, itt akar lenni, hogy mondhattam volna nemet? És kérte, hogy utána hadd találkozzon veled.

– Semmi akadály. Hogy okozhatnék csalódást valakinek, aki ilyen lelkes támogatója az ügyünknek?

A világ óceánjainak megtisztítása ugyanolyan fontos volt Rafe számára, mint a saját, megújuló energiával foglalkozó vállalkozása, és a Charity Resources fontos és ismert szervezetnek számított. Úgy tűnt, ez az este minden várakozását messze felülmúlja.

A sok előkészület elterelte a figyelmét arról, hogy mihamarabb feleséget kell találnia. Apja egészsége tovább hanyatlott, és Enzónak volt képe felhívni Rafe-et, hogy emlékeztesse a kötelességére. Szorult a hurok nyaka körül.

Bosszúsan megrázta a fejét. Nem azért van itt, hogy kilátástalan helyzetével foglalkozzon. Arra kell koncentrálnia, hogy sikeresen legyen az esemény. Amint vége lesz, majd fontolóra veszi, hol található olyan nőt, akit feleségül vehetne. Természetesen érzelmek nélkül, házassági szerződéssel, ez magától értetődő.

Miközben elindult a többi vendég felé, gondolatai visszakalandoztak ahhoz a különleges londoni éjszakához. Életében először érzett valódi kötődést egy nőhöz, valamit, ami túlmutat a pusztán szexualitáson. Ki tudja, mi lett volna belőle, ha Ana nem menekül el az ágyából a kora reggeli órákban, míg ő aludt.

Győzködte magát, hogy jobb ez így – csak egy éjszaka, teljes nevek és telefonszámok nélkül. A nő szökése mégis sértette az egóját. Lehet, hogy Anának elég volt belőle ennyi, ő viszont többet akart volna Anából. És egyáltalán nem volt hozzászokva, hogy faképnél hagyják a nők.

Lehunyta a szemét, hogy összeszedje magát. Fontos a mai este: meg kell nyernie az ügynek a közönséget, a sok befolyásos üzletembert, és különösen a Charity Resourcestól érkező vendéget.

Beszéde alatt minden szem Rafe-re szegeződött, s a rá irányított reflektorok fényében eleinte csak elmosódottan látta a hallgatóságot. Mikor azonban végül felzúgott a taps, és a fényeket letompították, tekintete a második sorra tévedt – és elakadt a lélegzete a döbbenettől, szíve zakatolásba kezdett.

Ő az. Ana.

A dögös ismeretlen, aki az óta a londoni éjszaka óta kísértette álmaiban, ott ült a párnázott ülésen fekete ruhában. Ezek szerint Ana azonos azzal a Kalianával, akit a munkatársa említett az előbb? Ő a titokzatos, szenvedélyes szeretője, aki neki adta a szüzességét?

Hirtelen elviselhetetlenül fullasztó lett a terem levegője. Ana rejtelmes tekintete Rafe-re esett, sötét szeme csillogott. Rafe nem tudott másfelé nézni. Minden vágya volt, hogy újra megérintse ezt a szexi nőt, simogassa és elérje, hogy egész testében remegjen. Ana mosolygott, Rafe pedig szitkozódott magában. *Dio mio*, miért kísérti meg újra a sors ezzel az álomnővel?

A vendégek elkezdtek szállingózni a teremből. Rafe pedig bizonytalanul megindult Ana felé, aki kinyújtott kézzel jött elébe.

– Ana – köszöntötte a szándékoltnál keményebb hangon. – Vagy inkább Kaliana?

Kaliana arca nyugodt és érzelemmentes volt. Rafe agyán kérdések suhantak át. Lehet, hogy besétált egy csapdába? Hogy Ana nem véletlenül ült be aznap a bárba és találta ellenállhatatlannak

őt?

- Beszélhetnénk valahol négyszemközt? – kérdezte Kaliana.
 - Beszélni? – Múltkori találkozásukkor nem különösebben érdekelte a beszélgetés!
 - Szeretnék tenni egy ajánlatot – mondta a lány határozott, de kissé rekedtes hangon.
- Állati szexi ez a hang, gondolta Rafe.

– Hát, nem is tudom, *Ana...* – Szándékosan ezt a nevet használta, és elégedetten állapította meg, hogy a lány arca kipirul.

Sötét szeme mérgesen megcsillant.

- Szeretnék üzletet ajánlani. Olyan megállapodást, ami mindkettőnk számára előnyös.

Rafe halkán felnevetett.

- Megállapodást?

– Igen, üzletet – ismételte meg Kaliana türelmetlenül, és körülnézett. Idegesnek látszott. – Van itt valami nyugodt hely?

Mit csinál? Miből gondolta, hogy ez jó ötlet? Miért képzelte, hogy működni fog?

Kaliana követte Rafe-et egy kis irodába, és megvárta, amíg az ajtó becsukódik mögöttük. Nem akarta, hogy fültanúja legyen annak, amit mondani készül Raffaele Casellának – a férfinak, akivel önfeláldozóan hentergett a lepedőn.

Az óta az éjszaka óta arról álmodott, hogy viszontlátja. Elképzelte, hogy a férfi felkeresi, és elmondja neki, hogy vele több volt a szex puszta élvezetnél. Több volt testi vágynál. Elképzelte, hogy Rafe szerelmet vall neki. De nappali világosságánál ezek a vágyképek mindig elhalványultak.

És mégis: a londoni éjszaka élménye óta újra hitt benne, hogy létezhet még számára szerelem. Hogy él valahol egy férfi, aki boldoggá teheti. Egy férfi, aki úgy tudná szeretni, mint Alif. És büntudat gyötörte ezek miatt a gondolatok miatt.

Nem gondolta, hogy viszontlátja Rafe-et, de a véletlen a kezére játszott. Még mindig hallotta Claire hangját a fülében, amikor barátnője tett egy utolsó kísérletet, hogy megállítsa.

– És ha tényleg ő az a férfi, akivel életed legszebb éjszakáját töltötted? Nem repülhetsz csak úgy Szicíliába, és kérheted meg, hogy vegyen feleségül! – Claire arca és hangja pánikról árulkodott.

- Ő kell nekem, hogy megmeneküljek Nassiftól – felelte Kaliana eltökélten.

Nem volt más választása. Alig két hónap volt hátra a huszonhatodik születésnapjáig, vagyis az esküvőjéig, és kizárt dolog, hogy Nassifhoz menjen hozzá!

Kizárt dolog. Ezt végül még Claire is megértette.

- Szóval, miben segíthetek? – kérdezte Rafe távolságtartón, megkövült arccal.

Kaliana sóhajtva dőlt a csukott ajtónak. Múltkor nem nézett rá ilyen szenvtelenül, épp ellenkezőleg: szemében lobogott a szenvedély, tele volt vággyal. S ennek a vágynak ő volt a tárgya.

Igyekezett nyugodtnak látszani, és ellenállt a késztetésnek, hogy megforduljon és elszaladjon. Most már végig kell csinálnia. Férjre van szüksége, és ő már választott.

- Szeretnék felajánlani valamit, Rafe, amiből mindketten profitálnánk.

A férfi összevonta a szemöldökét.

– Furcsa a szádból hallani a nevemet – dünnyögte. – Szóval, Kaliana, hogyan segíthetnénk egymásnak?

Közelebb lépett a lányhoz, s ekkor mintha hirtelen kiszippantották volna a levegőt az irodából. Kaliana szíve hevesen kalapált, áruló teste úgy reagált Rafe közelségére, mintha nem is két hónap telt volna el azóta, hogy a férfi elvitte arra a mesés érzéki utazásra, hanem csak órák.

Sietve elhessegette a gondolatot.

- Londonban azt mondtad, meg kell nősnöd. – Szája kiszáradt, nehezen uralkodott magán.

Rafe megmerevedett, de arckifejezése nem változott: teljesen érzelmentes maradt. Kaliana tudta, hogy érzékeny pontra tapintott.

- Igen, ezt mondtam.

Ez a beszélgetés nehezebb lesz, mint gondolta. A férfi átható tekintete nyugtalanította Kalianát. Nyelt egyet és erőt gyűjtött. Mindenképp elő kell adnia a kérését, mielőtt inába száll a bátorsága.

Rafe gyanakodva összehúzta a szemét, s még feszültebben figyelte.

– Pontosan mi is lenne az ajánlatod?

– Tehát arra céloztál, hogy neked kell gondoskodni a családot következő nemzedékéről – emlékeztette Kaliana. Szíve a torkában dobogott, kezét ökölbe szorította a kezét.

Szinte sokkolta, amikor megmutatták neki a Pure Seas and Oceans védnökének fotóját. Az a férfi nézett rá vissza, akivel Londonban elvesztette a szüzességét. Azóta már tudta, kivel is hozta össze a véletlen azon a londoni éjszakán – a Casellák hírneve és gazdagsága egészen elképesztő volt!

És most Rafe-nek fiút kell nemzenie, hogy biztosítsa a dinasztia fennmaradását.

Kaliana arra a felismerésre jutott, hogy Rafe lehet az az ember, aki megoldja a problémáját, miközben ő is segít neki megoldani a sajátját. Egy kölcsönösen előnyös házasság lehet a kiút szorult helyzetükből – egy házasság, ami ennél még sokkal többet is nyújthatna, ha mindketten elég bátrak, hogy érzelmileg is közel merjenek kerülni egymáshoz...

Hirtelen minden olyan egyszerűnek tűnt. Világosnak és kiszámíthatónak.

– Csak most tudtam meg, hogy te képviseled a Charity Resourcst. Mi köze van a magánéletemnek a mai eseményhez? – kérdezte Rafe jéghidegen. Kaliana látta, hogy agyában forognak a fogaskerekek; arcára kiült a gyanakvás és a bizalmatlanság.

– Tudom, mit érzel ezzel kapcsolatban.

– Azt kötve hiszem.

Kaliana elszánta magát.

– Pedig igen. – Hallgatott egy pillanatig, aztán belekezdett: – Az én apám is ragaszkodik hozzá, hogy férjhez menjek. Már ki is választotta, hogy kihez.

– Ez úgy hangzik, mint valami filmben vagy mesében.

Kaliana szíve nagyot dobbant, amikor a férfi közelebb lépett. Rögtön megváltozott a légkör: felmelegedett. Mint azon az éjszakán.

– És hozzá fogsz menni?

– Nem. Mindent megteszek, hogy elkerüljem.

Rafe röviden felnevetett.

– Szóval Ana... Kaliana... azért jöttél ma ide, hogy előadj nekem egy tervet? Amivel az én problémám is megoldódna?

Kaliana bátran rámosolygott.

– Pontosan.

Rafe egészen közel ment hozzá, Kaliana érezte a testéből áradó hőt.

– Akkor rajta, drága Ana. Mit főztél ki?

Kaliana hallgatott egy sort, aztán kimondta:

– Össze kellene házasodnunk.

Rafe önkéntelenül hátrált egy lépést, és gyanakodva bámulta a lányt.

– A feleségem akarsz lenni? Csak nem vagy terhes?

Szerencsére Kaliana felkészült erre a kérdésre, mert Claire figyelmeztette, hogy a férfi valószínűleg ezt fogja gondolni.

– Nem, nem vagyok.

– Akkor hogy jut eszedbe ilyen abszurd ötlet? *Dio mio*, Ana! Házasság? – Rafe védekezően felemelte a kezét, és a fejét rázta.

– Megkell tennünk. Nem lenne jobb, mint vadidegenekkel összeházasodni? – Kaliana visszatartotta a lélegzetét.

Rafe elgondolkodva az ablakhoz ment, és lenézett a sziklás tengerpartra.

– Vagy azzal, akit a családunk választ nekünk? – folytatta Kaliana.

Rafe hallgatása nem sok jót ígért. Érezhető volt a feszültség a helyiségben. A férfi széles válla megmerevedett, és anélkül hogy megfordult volna, felsóhajtott.

– Miért kell férjhez menned, Ana?

– Ardu Safra hercegnője vagyok, Kaliana Benhamed. Úgy kell férjhez mennem, hogy azzal a

hazám és a népem javát szolgáljam.

Mintha megállt volna az idő, Rafe úgy bámulta Kalianát, mintha most látná először. A döbbeneten kívül néma szemrehányás volt a tekintetében.

Kaliana tisztában volt vele, hogy civil élete ezzel hivatalosan is véget ért. Bármilyen lesz ezután, soha többé nem lehet vezetői asszisztens a Charity Resourcesnál. Soha többé nem fog gondtalanul szórakozni a barátaival, és soha többé nem élvezheti az otthoni csendes estéket Claire-rel.

Ez volt az a pillanat, amikor élete végérvényesen megváltozott.

– Szűz voltál – kezdte halkán Rafe, és lassan közeledett hozzá. Sötét szeme kérlelhetetlen volt. – *Dio mio*, Ana... szűz és ráadásul hercegnő.

– Igen – felelte a lány hangtalanul.

– Soha többé nem akartál látni, ugye? – A hangjában most már volt egy csipetnyi düh. – Most mégis itt vagy, hercegnőként. És házassági ajánlatot teszel annak, aki elvette a szüzességedet?

Kaliana szeretett volna megfordulni és elmenni, de a lába nem mozdult, végtagjai megdermedtek. Nem, be kell fejeznie, amit elkezdett, akkor is, ha Rafe sértődötten reagál. Valahogy meg kell győznie, hogy ez a legjobb megoldás mindkettőjüknek.

– Ha összeállunk, akkor legalább tudjuk, hogy...

Elhallgatott, mert nem tudta, hogyan fejezze ki magát úgy, hogy az ne hangozzon illetlenül.

– Hogy legalább az ágyban álompár vagyunk? – fejezte be a mondatot helyette Rafe, és még közelebb lépett.

Kalianának megfájdult a feje, émelygés fogta el.

– Itt nem egyszerűen csak arról van szó, hogy államérből férjhez kell mennem. Vagy hogy örökösöt kell szülnöm.

– Hanem még miről?

– A családom a csőd szélén áll. Dúsgazdag férjre van szükségem jó kapcsolatokkal, hogy kifizesse a régi adósságokat, és stabilizálja a gazdaságunkat.

Rafe kérdően nézett rá.

– És a Casella-vagyon lenne a megmentőtök?

A lány bólintott és elpirult. Rafe félrebillentette a fejét.

– Mondj egy jó okot, miért kellene hogy elvegyelek.

– Ha nem teszed, akkor hozzá kell mennem ahhoz a férfihoz, akit az apám választott. – Kaliana lenyelte a pánikot, és megköszöri a torkát. – Októberben lesz az esküvőm, a huszonhatodik születésnapomon. Ha addig nem talállok férjet, kénytelen leszek hozzámenni Nassifhoz.

– Nassif?

– Kegyetlen ember, és sokkal idősebb nálam. Özvegy. – Kaliana tehetetlenül megvonta a vállát. Mondjon el többet is? – Annak a férfinak a nagybátyja, akihez évekkor ezelőtt hozzá kellett volna mennem.

– És nem mondhatod egyszerűen nemet?

– Hercegnő vagyok. Kötelességem férjhez menni.

– És azt gondold, hogy te és én egy csónakban evezünk? – kérdezte Rafe. – De miért pont én?

– Mert mi kölcsönösen meg tudjuk adni egymásnak, amire szükségünk van – válaszolta Kaliana határozott hangon, de könnyörgő tekintettel.

– És a londoni éjszakának ehhez semmi köze?

– Kicsit sem. Biztos nem én vagyok az első nő, akit a szobádba csábítottál.

És Kalianának fájt, hogy ez az igazság.

4. FEJEZET

Rafe behatóan tanulmányozta Kaliana arcát, és megpróbálta kitörölni agyából a képet, ahogy egy öreg férfi hozzányúl a lányhoz. Ő az első férfi, aki szexuális örömet szerzett Kalianának, ez felruházta bizonyos jogokkal, nem?

Nyilvánvaló nyugtalansága ellenére Kaliana testtartása erőt és eleganciát sugárzott. Nem volt kétsége, hogy igazi hercegnő. Olyan személyiség, aki általában ura a helyzetnek. Nem csoda, ha nem akarja, hogy mások döntsenek az életéről.

Ezt tiszteletben tartotta. A kérdés azonban továbbra is nyitva maradt: miért pont ő?

– És ha én nem akarlak feleségül venni?

Kaliana a megtettesült kísértés, több mint csábító a gondolat, hogy szenvedélyes éjszakákat töltsön vele – de házasság?

A lány puha ajka hangtalanul mozgott, s Rafe-nek eszébe jutott, milyen finom pezsgőíze volt.

– Azt mondtad, neked is meg kell házasodnod.

Rafe tudta, hogy el fogja fogadni az ajánlatot, de élvezettel hagyta még egy kicsit a kínpadon. Látszott rajta, hogy nem számított visszautasításra. De mert olyan biztos volt a dolgában, most jólesett ez az ártatlan kis bosszú.

– És mi van, ha nem érdekel, mi lesz a családom nevével és vagyonával?

– Mindketten jól járnánk – érvelt kétségbeesetten Kaliana.

– Főleg a hálószobában – mormolta Rafe, s a lány elpirult.

– Annak ehhez semmi köze – válaszolta mereven, visszaváltozva az idegen hercegnővé, aki még mindig élete nagy szerelmét gyászolja.

– Biztos?

Rafe kinyújtotta a kezét, hogy Kaliana füle mögé simított egy kiszabadult tincset. Elő akarta csalogatni belőle a szirént.

– Mindkettőnknek előnyös lenne – ismételte türelmetlenül a lány, s egy pillanatra a férfi keze felé hajtotta a fejét.

Öntudatlan gesztus?

– Ez igaz. – Rafe szünetet tartott, gondolatai egy másik időben jártak, amikor Kaliana még Ana volt. Röviden lehunyta a szemét. – Legalábbis esélyt adna, hogy kiderítsük, mi sistereg még köztünk.

Rendben, kényszerűségből meg fog nőszülni, a családjáért és elsősorban a halott anyjáért. De ezzel a nővel? Kaliana már bebizonyította, milyen könnyen át tud törni a védőfalán. Hogyan tudná megosztani vele a házasság intimitását anélkül, hogy elveszítené önmagát?

– Ez csak üzlet lenne, Rafe, semmi több.

Ami eléggé valószínűtlen, hiszen egy intim kapcsolatot egyikük sem intézhetne el annyival, hogy az csak racionális megállapodás eredménye, erről Rafe meg volt győződve.

– Nem, azt nem hinném...

Kaliana pánikba esett. Nem számított rá, hogy a férfi, akivel eltöltött egy szenvedélyes éjszakát, visszautasítja az ajánlatát. Inkább hálára számított.

Nem igazán gondolta ezt végig. Lehet, hogy Rafe már talált is menyasszonyt? A lehetőségtől meglegyintette a félelem.

– Már látom, hogy rosszul mértem fel a helyzetet – mondta, és olyan messzire távolodott a férfitől, amennyire a kis helyiség engedte. Hirtelen nem bírta elviselni a közelségét. Nem akarta, hogy emlékeztesse arra az érzéki epizódra, az izgalmas új érzésekre, melyeket a férfi ébresztett benne. – Hiba volt szóba hozni. Sajnálom, hogy vesztegettem az idődet.

Kaliana megfordult, és szinte vakon a kilincsért nyúlt. Szíve kalapált a reménytől, hogy a férfi

visszatartja, de Rafe meg se mozdult a háta mögött.

Ha most hagyja elmenni, nemcsak annak az esélynek mondhat búcsút, hogy megszabadul Nassiftól, hanem arról a férfiről is le kell mondania, aki vágyat és a szerelem új reményét keltette föl benne. Ha már mindenképp hozzá kell mennie valakihez, akkor legszívesebben Rafe-fel kötné össze az életét.

Egyenesen visszataszító volt a gondolat, hogy más férfinak adja magát. De gyerekeket kell szülnie, trónörököszt Ardu Safrának.

Közös gyerek Rafe-vel? Ilyen messzire még nem is jutott a gondolataiban...

Túl sok volt neki ez az egész. Lehunyta a szemét. Szörnyen megalázó, amit az imént tett... Lemondóan kinyitotta az ajtót, a vendégek hangja ismét felerősödött. Rafe nem akarja megállítani. Hagyja, hogy elmenjen – mindazok után, amit együtt átéltek néhány hónappal ezelőtt. Vagy talán éppen amiatt?

Elfojtott egy sóhajt, és emelt fővel kilépett az irodából. Hirtelen feltárult előtte a sivár jövő. De nem néz vissza. Nem adja meg Rafe-nek azt az elégtételt, hogy legyőzöttnek lássa.

– Ana.

Rafe megragadta a kezét. Kaliana megfordult, és várakozóan nézett rá. Teste bizsergett az izgató emlékektől, melyeket az érintés idézett fel benne.

– Világosan fejezted ki magad: nem lesz üzlet. Remélem, megoldódik a problémád.

Rafe sötét szemében komoly kifejezés ült. Még közelebb jött hozzá, és tekintetének izzása azt üzenté, hogy meg fogja csókolni. Szabad hagynia, hogy megtörténjen? Ó, annyira vágyik rá! Önkéntelenül a férfinak dőlt.

Rafe egészen finoman végigsimított az ajkán a szájával. Kaliana alig hallható nyögéssel könyörgött többért, mire Rafe olyan szorosan átölelte, hogy a lány érezte a szívverését az erős mellizmok alatt.

Behunyta a szemét, és átadta magát annak, amire azóta sóvárgott, amióta azon a másnap reggelen búcsú nélkül megszökött a szállodai lakosztályból. Karját a nyakára fonta, ujjait a hajába mélyesztette, és szenvedélyesen viszonzta a csókot.

Rafe hátrált, és energikus mozdulattal becsapta az ajtót. Ismét egyedül voltak.

– Még nem végeztünk, Ana – mondta keményen, miután elengedte a lányt.

Kalianának zsibbadt a karja és lába, egészen elgyengült a csóktól.

– De én azt hittem...

– Hogy csak úgy visszajöhetsz az életembe? – szakította félbe a férfi ingerülten. – Most hercegnőként? És hogy úgy tehetsz, mintha nem történt volna köztünk, ami történt?

– Neked feleség kell, Rafe, nekem meg vőlegény. – Kaliana a száraz tényekbe kapaszkodott, hogy ne kelljen válaszolnia a férfi célzásaira. Nem akart vele szexről beszélni.

– Igaz. Én igazából nem akarok megőszülni, de kénytelen vagyok. Ezért ittam aznap Londonban. Búfelejtés volt. Miért válasszalak téged, mikor alig ismerjük egymást?

– Mit akarsz tudni rólam?

– Mindent tudni akarok fenségedről, Kaliana hercegnő – felelte gúnyosan Rafe. – És aztán arról a nőről is többet meg akarok tudni, akivel Londonban találkoztam.

Nézte Kaliana sápadt, feszült arcát. A lüktető vágy, melyet a csók ébresztett benne, még mindig zúgott az ereiben.

– Konkrétan mit? – kérdezte élesen a lány.

– Például hogy miért mentél el búcsú nélkül.

A pillanat, amikor egyedül ébredt, beleégett az emlékezetébe. Hideg lepedő, halotti csend és megválaszolatlan kérdések.

– Nem így szokás az egyéjszakás kalandoknál? – Kaliana álla védekezően felemelkedett. – Nincs tapasztalatom az ilyesmiben. Ha félreértettem a mi kis viszonyunkat, akkor elnézést kérek.

– Sì, így szokás – ismerte el vonakodva Rafe.

De neki még egyetlen nő sem szökött el az ágyából, eddig mindig ő döntötte el, meddig tart a viszony – néhány óráig-e vagy néhány hétig.